Streszczenie

Organizacja i funkcjonowanie sportu w Polsce –
– zagadnienia administracyjnoprawne

Sport oraz działalność sportowa od wielu wieków odgrywa istotną rolę w życiu pojedynczych ludzi oraz całych społeczności. Potoczne myślenie o sporcie nakierowane jest przede wszystkim na kondycję fizyczną i współzawodnictwo. Nie można jednak zapominać, że sport to również rozbudowana strukturalnie i hierarchicznie organizacja, której podstawowe reguły działania określone są w obowiązujących przepisach prawa, zaś sprawy szeroko pojętej organizacji i zarządzania sportem powierzone zostały organom administracji publicznej.

Celem niniejszej dysertacji jest analiza problematyki dotyczącej administracyjnoprawnych uwarunkowań organizacji oraz funkcjonowania sportu w Polsce, a za przedmiot badań przyjęto unormowania prawne regulujące status prawny podmiotów występujących w sporcie. W toku rozprawy przedstawiono rolę organów administracji publicznej w kontekście rozwoju przedmiotowej sfery życia społecznego, podjęto rozważania na temat podmiotów prowadzących działalność sportową oraz wspierających ją, poruszono również problem zapewnienia bezpieczeństwa w sporcie.

Niniejsza rozprawa składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów oraz podsumowania w formie wniosków końcowych.

We wstępie określono przedmiot badań, wskazano główny cel oraz cele szczegółowe dysertacji, a także wymieniono jeden główny oraz siedem szczegółowych problemów badawczych. Ponadto wskazano przyjętą metodologię badań zasadniczych, która zdeterminowana była przyjętym celem pracy i podjętym problemem badawczym.

Rozdział pierwszy, zatytułowany: „Geneza i rozwój sportu", poświęcony został wyjaśnieniu, porównaniu, a następnie przeanalizowaniu w ujęciu legislacyjnym podstawowych pojęć z zakresu sportu. Na podstawie unormowań ustawy z dnia 25 czerwca 2010 roku o sporcie, szczególną uwagę zwrócono na sport, który obok wychowania fizycznego oraz rehabilitacji ruchowej stanowi składową kultury fizycznej. Uzupełnieniem pierwszej części rozważań podjętych w tym rozdziale było zdefiniowanie pojęcia „dyscyplina sportu", a także podział dyscyplin sportu wedle przyjętych na potrzeby niniejszej rozprawy doktorskiej kryteriów. W dalszej kolejności uwaga została skierowana na historię prawno-organizacyjną rozwoju sportu w Polsce z wyszczególnieniem chronologicznie następujących po sobie

okresach. Ostatnią omówioną w tej części kwestią były źródła prawa międzynarodowego, unijnego oraz krajowego, które zawierają zagadnienia odwołujące się do organizacji oraz funkcjonowania sportu na odpowiednich płaszczyznach.

W rozdziale drugim, pt. „Podmioty administracji publicznej wykonujące zadania w zakresie sportu w Polsce" przedstawiono pozycję prawną oraz rolę poszczególnych organów administracji publicznej, jaką pełnią w obszarze sportu. Po przybliżeniu podstawowych zasad oraz struktury administracji publicznej, w pierwszej kolejności szczegółową uwagę poświęcono roli, jaką minister właściwy do spraw kultury fizycznej, wojewoda, a także organy samorządu terytorialnego sprawują w funkcjonowaniu oraz rozwoju sfery sportu. Wyrażone w tych kwestiach opinie poparte zostały ewolucją stanu prawnego, jaka w ostatnich latach nastąpiła w odniesieniu do wspomnianych wcześniej podmiotów.

W trzecim rozdziale, który został zatytułowany „Podmioty prowadzące działalność sportową" zdefiniowano pojęcie „prowadzenie działalności sportowej", na podstawie którego określono, że podmiotami prowadzącymi działalność sportową są: kluby sportowe, związki sportowe oraz polskie związki sportowe, podmioty prowadzące ligę zawodową, zawodnicy, a także kadry trenersko-szkoleniowe, sędziowskie czy agenci sportowi. Każda z wymienionych grup podmiotów została scharakteryzowana pod kątem statusu prawnego oraz zadań, które na nich spoczywają w sferze sportu.

W rozdziale czwartym, zatytułowanym „Organy wspierające działalność sportową" dokonano charakterystyki działań wspierających działalność sportową i wyróżniono grupę podmiotów, których aktywność koncentruje się w tym właśnie obszarze. Obok tak fundamentalnych organizacji jak Polski Komitet Olimpijski czy Polski Komitet Paraolimpijski, szczególną uwagę poświęcono nowo powstałemu w 2017 roku, a zarazem dynamicznie rozwijającemu się Polskiemu Komitetowi Sportów Nieolimpijskich, a także powołanej na mocy ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie – Polskiej Agencji Antydopingowej (POLADA) i Polskiemu Laboratorium Antydopingowemu. Ponadto zanalizowano również status prawny oraz zadania, jakie spoczywają na Trybunale Arbitrażowym do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim, który pełni rolę stałego sądu polubownego i jako naczelny organ orzekający w sprawach z zakresu sportu jest centralnym punktem tzw. sportowego wymiaru sprawiedliwości w Polsce.

Ostatni rozdział nosi tytuł „Wybrane aspekty bezpieczeństwa w sporcie" i został poświęcony wielopłaszczyznowej problematyce potencjalnych zagrożeń, jakie w związku z organizacją i funkcjonowaniem sportu mogą wystąpić, a także rozwiązaniom, które umożliwią zminimalizowanie ryzyka ich ewentualnego powstania. Rozważania rozpoczęto od

przybliżenia definicji bezpieczeństwa, a następnie zgłębiono pojęcie „bezpieczeństwo w sporcie”. W dalszej części tego rozdziału poddano analizie problematykę badań lekarskich w sporcie jako czynnika wpływającego na bezpieczeństwo osób uprawiających sport, a także omówiono uregulowania dotyczące bezpieczeństwa masowych imprez sportowych z wyszczególnieniem zagrożeń, jakie wiążą się z ich organizacją oraz przepisów odnoszących się do meczów piłki nożnej jako rodzaju masowych imprez sportowych, podczas których, w przeszłości, dochodziło do najbardziej niebezpiecznych zdarzeń. Ponadto poruszono również tematykę dopingu w sporcie jako współczesnego zagrożenia bezpieczeństwa w sporcie.

We wnioskach końcowych zawarto podsumowanie przeprowadzonych badań, przedstawiono wnioski w kontekście założonych tez badawczych.

Słowa kluczowe: sport, działalność sportowa, administracja publiczna, prawo sportowe, bezpieczeństwo w sporcie,